

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/129/2020
Identifikačné číslo spisu: 3020200224
Dátum vydania rozhodnutia: 23. februára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:3020200224.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej, členky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a člena senátu Mgr. Michala Novotného (sudca spravodajca) vo veci žalobkyne: R., zastúpenej: JUDr. Ján Legerský, advokát, Nám. sv. Anny 25, Trenčín, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8 - 10, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia z 30. apríla 2020 č. 0092690802020, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 26 Sa 7/2020-62 zo 16. septembra 2020 takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky zrušuje rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 26 Sa 7/2020-62 zo 16. septembra 2020 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Administratívne konanie a konanie pred správnym súdom

1. Z administratívnych spisov žalovanej a so súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa je samostatne zárobkovo činnou osobou - notárkou. Pri výkone svojej notárskej činnosti 5. septembra 2019 uzavrela so Všeobecnou úverovou bankou, a.s., zmluvu o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb „VÚB Biznis účet - notárska úschova“. V písm. b) záverečných ustanovení tejto zmluvy bolo obsiahnuté vyhlásenie žalobkyne, že „finančné prostriedky na tomto účte tvoria v zmysle Notárskeho poriadku notársku úschovu“. Listom z 20. septembra 2019 žalobkyňa oznámila Všeobecnej úverovej banke, a.s., že peňažné prostriedky na tomto účte, ako aj na jednom ďalšom účte nie sú jej „vlastníctvom“ a spravuje ich v rámci výkonu verejnej moci, resp. súdnej moci.

2. Pobočka Sociálnej poisťovne v Trenčíne rozhodnutím z 13. septembra 2019 predpísala žalobkyni poistné na sociálne poistenie v sume 5.085,07 €. Žalovaná rozhodnutím z 27. novembra 2019 zamietla jej odvolanie, čím sa obe rozhodnutia 28. novembra 2019 stali právoplatné a vykonateľné. Žalobkyňa však túto pohľadávku uspokojila len čiastočne, preto pobočka Sociálnej poisťovne v Trenčíne 20. januára 2020 rozhodla o začatí vymáhania zvyšnej sumy 5.000 €. Žalobkyňu upovedomením z 28. januára 2020 č. 0092690802020 upovedomila, že sa začalo vymáhanie tejto sumy okrem iného aj prikázaním pohľadávky z účtu vedeného v banke, a vyzvala ju, aby do ôsmich dní túto sumu zaplatila.

Po zistení, že žalobkyňa je majiteľkou aj uvedeného bežného účtu vo VÚB, a.s., na ktorom bol zostatok viac než 5.000 €, pobočka v Trenčíne 20. februára 2020 vydala exekučný príkaz, ktorým VÚB, a. s., prikázala, aby z účtu žalobkyne odpísala vymáhanú pohľadávku a poukázala ju na účet žalovanej v Štátnej pokladnici.

3. VÚB, a.s., na základe exekučného príkazu odpísala 5.000 € z účtu žalobkyne, ktorý pre ňu viedla na základe zmluvy z 5. septembra 2019, takže 21. februára 2020 bola táto suma pripísaná na účet žalovanej. Nato pobočka rozhodnutím z 26. februára 2020 č. 0092690802020 rozhodla o zastavení konania vo veci vymáhania pohľadávok podľa § 225e ods. 1 písm. d) zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, pretože pohľadávka bola 21. februára 2020 uspokojená. Žalobkyňa v odvolaní proti tomuto rozhodnutiu namietla, že odpísané finančné prostriedky neboli jej vlastníctvom a že Všeobecnej úverovej banke, a.s., oznámila, že ich len spravuje. Žalovaná preskúmaným rozhodnutím toto odvolanie zamietla. Zdôraznila, že pobočka neurčila účet, z ktorého majú byť prostriedky odpísané, a nemá ani možnosť skúmať, na aký účel je takýto účet zriadený. Žalobkyňa mala postupovať podľa § 225k ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. a preukázať VÚB, a.s., že prostriedky na účte nepodliehajú vymáhaniu pohľadávok.

4. Správny súd tu napadnutým rozsudkom rozhodnutie žalovanej zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. g) SSP. Zdôraznil, že len čo žalobkyňa oznámila Všeobecnej úverovej banke, a.s., že prostriedky na účet nepodliehajú vymáhaniu pohľadávok, nesmela ich banka z tohto účtu odpísať. Ak tak urobila, porušila povinnosť podľa § 225k ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. Podľa správneho súdu mala aj žalovaná zohľadniť tieto skutočnosti. Keď žalobkyňa v odvolaní namietla, že finančné prostriedky nie sú v jej vlastníctve, mala žalovaná dopytom zistiť, že žalobkyňa to VÚB, a.s., oznámila. Pokiaľ tak žalovaná neurobila, dopustila sa závažného pochybenia a jej rozhodnutie je nezákonné.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenie k nej

5. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalovaná domáha zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci na ďalšie konanie. Zopakovala svoj názor, že nemôže skúmať, z akého účtu jej boli poukazané finančné prostriedky, ani nemôže v tomto smere dopytovať žalobkyňu alebo banku. Naopak, banka musí skúmať, či sú splnené podmienky § 225k ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z., a povinný jej musí oznámiť, že pohľadávka z účtu nepodlieha výkonu rozhodnutia. Žalovaná podľa § 225e ods. 1 písm. d) cit. zák. nemohla konať inak než konanie zastaviť, potom čo bola jej pohľadávka uspokojená. O správnosti výkladu žalovanej svedčí podľa nej aj to, že návrh § 225k ods. 3 cit. zák. pôvodne predpokladal, že o tom, či pohľadávka podlieha výkonu rozhodnutia, mali rozhodovať organizačné zložky Sociálnej poisťovne. V legislatívnom procese však bola táto povinnosť presunutá na banky.

6. Žalobkyňa sa k riadne doručenej kasačnej sťažnosti nevyjadřila.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), na ktorý od 1. augusta 2021 prešiel výkon súdnictva z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov), preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu (§ 453 ods. 1 SSP) a predchádzajúce konanie pred správnym súdom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) v medziach uplatnených kasačných bodov (§ 453 ods. 2 SSP).

8. Podľa § 139 ods. 2 SSP má odôvodnenie rozsudku správneho súdu obsahovať okrem iného posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov; správny súd má dbať, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. V tu prerokovanej veci je však odôvodnenie napadnutého rozsudku na hranici týchto požiadaviek. Celé právne posúdenie je zhrnuté do odseku 11 rozsudku, čo by samo osebe neprekážalo; riadne odôvodnenie totiž neznamená nevyhnutne rozvláčne odôvodnenie. Tento odsek však okrem samotného § 225k ods. 3 (navyše nesprávne citovaného ako § 250k ods. 3) SSP neodkazuje na žiadne ustanovenie zákona č. 461/2003 Z. z. alebo akéhokoľvek iného predpisu, z ktorého by tam vyvedené právne závery mali vyplývať. Hoci žalovaná aj počas konania pred

správnym súdom zdôrazňovala, že znenie § 225k ods. 3 cit. zák. jej nedovoľuje skúmať, z akého účtu jej boli prostriedky poukázané, správny súd jej argumentáciu bez ďalšieho odmietol s tým, že tak urobiť mala.

9. Správny súd (a podobne aj žalobkyňa) predovšetkým nesprávne vychádzajú z otázky „vlastníctva“ peňažných prostriedkov na účte. Predmetom vlastníctva podľa § 123 Občianskeho zákonníka môže byť len vec, za ktorú doktrína dlhodobo celkom nesporne považuje len hmotný predmet, prípadne prírodnú silu (porov. za všetky napríklad Eliáš, K. a kol. 2008. Občiansky zákonník : veľký komentár, 1. svazek. Praha : Linde 2008, s. 518; Fekete, I. 2011. Občiansky zákonník 1 : veľký komentár. 1. vydanie. Bratislava : Eurokódex 2011, s. 606). Peniaze teda môžu byť predmetom vlastníctva len v podobe konkrétnych bankoviek alebo mincí. Bežný účet v banke však vzniká na základe zmluvy medzi bankou a majiteľom účtu a netvorí ho fyzicky oddelené peniaze (bankovky a mince). Naopak, podstatou účtu je, že vkladom peňažných prostriedkov naň vznikne pohľadávka majiteľa účtu voči banke, aby mu z účtu určitú sumu v bankovkách a minciach vyplatila (§ 709 Obchodného zákonníka); kým sa tak však stane, je bežný účet len pohľadávkou na ich výplatu voči banke. Vlastníkom peňazí, ktorými sa vytvára pohľadávka z účtu, sa vkladom stáva banka. Tento záver potvrdzuje aj ustanovenie § 5 písm. a) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sú vkladom zverené peňažné prostriedky alebo iné návratné peňažné prostriedky od verejnosti, ktoré predstavujú záväzok voči vkladateľovi na ich výplatu (v podobnom zmysle porov. uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 3Tdo/582/2006, 29 Cdo 2155/2008 alebo 4 Tdo 812/2013). Práve z tohto dôvodu sa bežný účet v exekúcii alebo výkone rozhodnutia nepostihuje ako hnutelná vec alebo iná majetková hodnota, ale konzekventne ako pohľadávka z neho [§ 93 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, § 78 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, § 107 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku].

10. Podľa cit. § 709 Obchodného zákonníka, ale aj § 5 písm. a) zákona č. 483/2001 Z.z. je veriteľom pohľadávky z bežného účtu zásadne majiteľ účtu. Nie je teda podstatné, či boli peňažné prostriedky, ktoré boli na účet vložené, alebo v prospech koho majú byť tieto peňažné prostriedky následne použité. V záväzkovom vzťahu medzi majiteľom účtu a bankou je veriteľom zásadne majiteľ účtu, ktorý je ako veriteľ oprávnený žiadať banku o výplatu prostriedkov z účtu. Preto aj § 225j ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. ustanovuje, že vymáhaniu pohľadávok prikázaním pohľadávky podliehajú peňažné prostriedky na účte klienta banky, ktorý je účastníkom konania. Podľa § 225b cit. zák. sa za „účastníka konania“ vo veciach vymáhania pohľadávok považuje ten, komu bola exekučným titulom uložená povinnosť plniť, teda v zásade povinný. Z citovaných ustanovení tak vyplýva, že vymáhať pohľadávku možno len prikázaním pohľadávky z účtu v banke, ktorého majiteľom je povinný, teda ten, komu exekučný titul ukladá povinnosť plniť. V tu prerokúvanej veci pobočka Sociálnej poisťovne vymáhala pohľadávku, ktorú mala na základe právoplatného rozhodnutia z 13. septembra 2019 splniť žalobkyňa. Podľa skutkového stavu zisteného v administratívnom konaní, ktorý správny súd nijako nespochybnil, bola majiteľkou bežného účtu vo VÚB, a.s., zriadeného zmluvou z 5. septembra 2019 takisto žalobkyňa, teda povinná. Podľa citovaného § 225j ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. tak boli splnené podmienky na to, aby sa vymáhanie vykonalo prikázaním pohľadávky z tohto účtu povinnej.

11. Na postavení žalobkyne ako veriteľky pohľadávky voči banke na výplatu peňažných prostriedkov z bežného účtu nič nemení okolnosť, odkiaľ pochádzali peňažné prostriedky, ktoré boli na tento bežný účet vložené alebo poukázané. Rozsah, v akom pohľadávka veriteľa z účtu nepodlieha vymáhaniu pohľadávok, je ustanovený v § 225k ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. Podľa tohto ustanovenia vymáhaniu nepodliehajú peňažné prostriedky, a) ktoré sú ustanovené v § 225h ods. 3 (t. j. prostriedky pochádzajúce z určitých špecifických zdrojov, najmä rôznych sociálnych dávok, peňažných príspevkov a podobne), b) ktoré sú určené na výplatu miezd zamestnancov povinného (v určitom rozsahu), c) ktoré sú vylúčené z exekúcie podľa osobitných predpisov (napr. § 8 ods. 10 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov, § 92 ods. 11 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách v znení neskorších predpisov), d) ktoré tvoria účelovú finančnú rezervu podľa § 14 zákona č. 514/2008 Z. z. o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu v znení neskorších predpisov a e) z ktorých boli vykonané zrážky podľa § 225h alebo § 225m zákona č. 461/2003 Z. z. pred ich pripísaním na účet (cieľom je zabrániť dvojnásobnému postihnutiu toho istého

nároku). Z citovaného ustanovenia teda nijako nevyplýva záver, z ktorého vychádzal správny súd, že pohľadávka z bežného účtu žalobkyne nemala byť postihnutá, pretože peňažné prostriedky, ktoré boli na účet vložené, pred ich vkladom nepatrili žalobkyne ako majiteľke účtu. Táto okolnosť totiž podľa uvedeného ustanovenia sama osebe nie je dôvodom, aby takýto účet nebol postihnutý.

12. Zároveň však z názvu bežného účtu žalobkyne, ako aj z písm. b) záverečných ustanovení zmluvy o bežnom účte z 5. septembra 2019 celkom zreteľne vyplývalo, že prostriedky na tomto účte tvoria predmet notárskej úschovy. Podľa § 65 ods. 1 písm. c) zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) notár na žiadosť zložiteľa prijme do úschovy okrem iného peniaze. Podľa § 65 ods. 6 Not. por. notár nie je oprávnený z predmetu úschovy uspokojiť nároky tretích osôb vyplývajúce z osobitných predpisov, napríklad z Exekučného poriadku. Napriek krkolomnej formulácii tohto ustanovenia možno aj s ohľadom na dôvodovú správu k zákonu č. 267/2015 Z. z., ktorým bolo toto ustanovenie do Notárskeho poriadku vložené (Národná rada Slovenskej republiky, VI. volebné obdobie, tlač 1558), dospieť k záveru, že toto ustanovenie vylučuje peniaze, ktoré sú predmetom notárskej úschovy, z exekúcie, a to bez ohľadu na podobu, ktorú úschova má. Keďže podľa § 68 ods. 1 písm. g) Not. por. musia byť peniaze, ktoré sa skladajú do úschovy, poukázané vždy na účet notára v banke, musí sa § 65 ods. 6 Not. por. nevyhnutne vykladať tak, že exekúciu nepodlieha ani pohľadávka z účtu notára, ktorá vznikla vkladom alebo poukázaním peňazí, ktoré sú predmetom úschovy.

13. Podľa už citovaného § 225k ods. 1 písm. c) zákona č. 461/2003 Z. z. potom peňažné prostriedky, ktoré sú vylúčené z exekúcie, nepodliehajú ani vymáhaniu pohľadávok podľa zákona č. 461/2003 Z. z. Citované ustanovenie totiž hovorí všeobecne o pohľadávkach, ktoré sú z exekúcie vylúčené podľa „osobitných predpisov“. Poznámka pod čiarou síce neodkazuje na § 65 ods. 6 Not. por., táto poznámka však sama osebe nie je súčasťou právneho predpisu a má len informatívnu hodnotu (porov. bod 47 Legislatívnotechnických pokynov - prílohy č. 2 Legislatívnych pravidiel Národnej rady Slovenskej republiky č. 19/1997 Z. z.). Aj ustanovenie § 65 ods. 6 Not. por. je na účely § 225k ods. 1 písm. c) zákona č. 461/2003 Z. z. osobitným predpisom, ktorý vylučuje určité predmety z exekúcie. Na základe toho tak peňažné prostriedky, ktoré tvoria predmet notárskej úschovy a sú uložené na účet notára, nepodliehajú vymáhaniu pohľadávok prikázaním pohľadávky z účtu podľa § 225j citovaného zákona.

14. Správny súd tak v prerokovanej veci síce bez náležitej právnej analýzy, ale vo výsledku správne uzavrel, že pohľadávka žalobkyne z bežného účtu - notárska úschova vo VÚB, a.s., ktorý zriadila zmluvou z 5. septembra 2019, nepodliehala vymáhaniu pohľadávok. Postup, akým sa táto skutočnosť zisťuje, však upravuje § 225k ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. Podľa neho platí, že ak účastník konania, ktorý je klientom banky, predloží banke písomné vyhlásenie o tom, že na jeho účte sú aj peňažné prostriedky, ktoré nepodliehajú vymáhaniu pohľadávok prikázaním pohľadávky, a súčasne uvedie výšku týchto peňažných prostriedkov, banka nesmie odpísať z účtu klienta tieto peňažné prostriedky od predloženia tohto písomného vyhlásenia. Z uvedeného ustanovenia možno predovšetkým vyvodiť, že je adresované banke, ktoré vedie dotknutý účet, pretože jej zakazuje určité peňažné prostriedky odpísať. Predpokladom toho, aby voči banke takýto zákaz pôsobil, je, aby jej majiteľ účtu predložil určené vyhlásenie, ktoré bude v písomnej forme (porov. § 40 Občianskeho zákonníka) a bude obsahovať určité náležitosti (dôvod, kvôli ktorému prostriedku nepodliehajú vymáhaniu pohľadávok, a ich výšku).

15. Podľa § 225j ods. 12 zákona č. 461/2003 Z. z. je banka po doručení exekučného príkazu na vymáhanie pohľadávok prikázaním pohľadávky povinná odpísať peňažné prostriedky z účtu klienta (povinného) a poukázať ich na účet príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne. Ak banka túto povinnosť nesplní, podľa § 225j ods. 13 cit. zák. jej organizačná zložka môže uložiť pokutu podľa § 239. Z citovaných ustanovení tak vyplýva, že doručením exekučného príkazu vzniká žalovanej voči banke nárok na to, aby z účtu klienta (povinného) odpísala peňažné prostriedky v zmysle doručenia exekučného príkazu a poukázala jej ich. Ak sú však splnené podmienky § 225k ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z., vznikne klientovi (povinnému) nárok na to, aby banka tieto prostriedky neodpísala a

nepoukázala ich žalovanej. Zároveň však z citovaných ustanovení vyplýva, že tieto dva nároky (práva) voči banke vznikajú samostatne a ich účinky nie sú navzájom závislé.

16. Kasačný súd sa tak stotožňuje s názorom žalovanej, že povinnosť skúmať, či sú splnené podmienky § 225k ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. a či účastník konania má voči banke právo na to, aby z jeho účtu neodpísala peňažné prostriedky a nepoukázala ich banke, zaťažuje banku, ktorej účastník konania predložil príslušné písomné vyhlásenie. Keďže toto právo je podľa citovaného ustanovenia viazané na určité predpoklady, nie je vylúčené, že banka pri svojom skúmaní dospeje k názoru, že tam ustanovené podmienky nie sú splnené, hoci má k dispozícii vyhlásenie podľa cit. § 225k ods. 3. Banka totiž môže dospieť k záveru, že toto vyhlásenie neobsahuje náležitosti, ktoré toto ustanovenie predpisuje, alebo že peňažné prostriedky nespádajú pod žiadnu z kategórií v § 225k ods. 1 cit. zák. V takom prípade bude banka napriek existencii takého vyhlásenia postupovať podľa § 225j ods. 12 cit. zák., peňažné prostriedky odpíše a poukáže ich žalovanej. Žalovaná, ktorej sú takto odpísané peňažné prostriedky poukazané, však nie je oprávnená posudzovať, či banka správne dospela k záveru, že nie sú naplnené podmienky § 225k ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z., a či banka skutočne mohla tieto prostriedky odpísať a poukázať ich jej. Už len pre poriadok sa dodáva, že ak sa banka rozhodne peňažné prostriedky neodpísať a nepoukázať ich žalovanej, môže žalovaná tento jej postup preskúmať tým, že bude konať o uložení pokuty podľa už cit. § 225j ods. 13 citovaného zákona; v opačnom prípade tak však žalovaná robiť nemôže.

17. Tomuto záveru nasvedčuje aj posun, ku ktorému došlo pri schvaľovaní zákona č. 2/2017 Z. z., ktorým sa do zákona č. 461/2003 Z. z. doplnilo aj ustanovenie § 225k. Pôvodne navrhované znenie § 225k ods. 3 (Národná rada Slovenskej republiky, VII. volebné obdobie, tlač 248) predpokladalo, že písomné vyhlásenie bude účastník konania predkladať organizačnej zložke žalovanej, ktorá mala mať možnosť preveriť pravdivosť tohto vyhlásenia a podľa výsledkov tohto zisťovania mala banke oznámiť sumu, ktorá nepodliehala vymáhaniu pohľadávok. Súčasné znenie § 225k ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. bolo výsledkom pozmeňujúceho návrhu Výboru NR SR pre sociálne veci, ktorý navrhol, aby sa to, že peňažné prostriedky nepodliehajú vymáhaniu pohľadávok, preukazovalo priamo banke bez možnosti zásahu zo strany žalovanej. Tým sa mala navrhovaná úprava zosúladiť s Exekučným poriadkom, ako aj s Daňovým poriadkom. Aj uvedená história legislatívnych prác svedčí o tom, že zákonodarca vedome preniesol zodpovednosť za správne posúdenie, či určité prostriedky podliehajú vymáhaniu alebo nie, zo žalovanej na banku.

18. Ak sa teda banka napriek tomu, že má k dispozícii vyhlásenie klienta podľa § 225k ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z., rozhodne odpísať peňažné prostriedky z jeho účtu a poukázať ich žalovanej, sú takto poukazané prostriedky riadne pripísané na účet žalovanej vedený v Štátnej pokladnici. Vzťah medzi bankou, ktorá vedie účet povinného, a Štátnou pokladnicou, ktorá vedie účet žalovanej, je v tomto smere abstraktný. To znamená, že účinky poukázania peňažných prostriedkov bankou Štátnej pokladnici nie sú závislé od toho, či banka tieto peňažné prostriedky odpísala z účtu svojho klienta oprávnené alebo nie. Ak banka nesprávnou aplikáciou § 225k ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. odpíše z účtu povinného peňažné prostriedky, ktoré nemali podliehať vymáhaniu pohľadávky, môže ísť z jej strany o neautorizovanú alebo chybnú platobnú operáciu (§ 3 ods. 1 a 2 a § 9 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách v znení neskorších predpisov), prípadne aj porušenie iných povinností zo záväzkového vzťahu medzi ňou a klientom (majiteľom účtu). Zodpovednosť za toto porušenie si tak klient (majiteľ účtu) má uplatňovať voči banke. Tým však nie sú dotknuté účinky vykonaného poukázania a pripísania peňažných prostriedkov na účet žalovanej.

19. Okamihom, kedy sa na účet žalovanej pripíšu peňažné prostriedky, ktoré banka na tento účel odpísala z účtu účastníka konania (povinného) a poukázala podľa § 225j ods. 12 zákona č. 461/2003 Z. z., je do výšky pripísanej sumy uspokojená pohľadávka žalovanej, ktorá sa vymáhala. Ak však bola vymáhaná pohľadávka uspokojená, podľa § 225e ods. 1 písm. d) cit. zák. musí žalovaná konanie vo veci jej vymáhania zastaviť. Citované ustanovenie je kogentné, žalovaná teda nemôže voľne uvažovať, za akých podmienok konanie zastaví a kedy tak neurobí.

IV.

Záver

20. Zo všetkých uvedených dôvodov tak nie je správny záver správneho súdu, že žalovaná bola pri rozhodovaní o zastavení konania podľa § 225e ods. 1 písm. d) zákona č. 461/2003 Z. z. povinná zisťovať, či peňažné prostriedky, ktoré Všeobecná úverová banka, a. s., odpísala z bežného účtu žalobkyne a poukázala ich žalovanej, mali alebo nemali podliehať vymáhaniu pohľadávok podľa § 225 ods. 1 a 3 cit. zák. Preto správny súd vec nesprávne právne posúdil, ak považoval nezisťovanie týchto okolností za dôvod zrušenia preskúmaného rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. g) SSP. Kasačná sťažnosť je tak v zmysle uplatneného sťažnostného bodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP dôvodná, v dôsledku čoho kasačný súd podľa § 462 ods. 1 SSP napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

21. Správny súd o správnej žalobe rozhodne znova, viazaný právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku (§ 469 SSP). Trovy konania o tejto kasačnej sťažnosti sú súčasťou trov konania, o ktorých podľa § 467 ods. 3 SSP rozhodne správny súd v novom rozhodnutí vo veci samej.

22. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.